

Н. М. Коваленко, аспірант,
асистент кафедри педагогіки і психології

ЗАСТОСУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНОГО ПРАКТИКУМУ ЯК ЗАСОБУ АКТИВІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ТА ПІДВИЩЕННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ ЗДІБНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ЕКОНОМІКИ

Підготувати фахівців з економіки, до того ж здатних навчати інших, передавати свій досвід, свої знання – важливе завдання, поставлене перед викладачами Київського національного економічного університету. Для підвищення ефективності засвоєння знань, набуття професійних умінь та навичок застосовуються методи активізації навчального процесу. Саме їх можна вважати каталізатором процесу викладання та учіння. Адже пізнавальна активність – це посилена діяльність того, хто навчається. Як свідчать дослідження, активізувати свідому діяльність можуть лише зміст навчального матеріалу та метод навчання, який викликає відповідний метод сприйняття інформації.

Засобом активізації навчального процесу можна вважати педагогічний практикум, під час якого студенти проявляють свої знання і здібності, демонструють свої уміння володіти аудиторією, донести матеріал конкретної економічної теми до слухачів. Основний зміст педагогічного практикуму полягає в тому, що кожен студент самостійно готує дидактичний матеріал для проведення навчального заняття: опрацьовує економічну та педагогічну літературу, розробляє конспект міні-лекції, структурно-логічну схему теми, готує наочність (схеми, таблиці, графіки, діаграми, економічні загадки, ребуси, кросворди тощо) та роздавальний матеріал. Серед численних завдань, які ставить перед собою студент при підготовці до проведення заняття, також розробка завдань для контролю знань: вхідних тест, задачі, контрольні запитання до теми, тести трьох рівнів складності та інші. Найбільш цікавим для студентів є підготовка та проведення активних методів навчання, таких як: ділова гра, рольова гра, дискусія, мозковий штурм, метод аналізу конкретних ситуацій, конференції ідей та інших.

При проведенні педагогічного практикуму кожен студент вчиться аналізувати та оцінювати роботу своїх колег, а саме: уміння читати лекцію — пояснювати, використовувати приклади, зосередитися на темі, володіння матеріалом. Особлива увага приділяється умінню проводити дискусію, практичну роботу — ви-

користовувати запитання, що залучають студентів до дискусії, керувати запитаннями та коментарями студентів. Важливим фактором при аналізі заняття також є вміння підготувати та використати тести, задачі, завдання, запитання; застосування активних методів навчання; вміння оцінити роботу аудиторії, розподілити матеріал за часом, оцінити роботу студентів.

Значна увага при оцінюванні мікроуроку приділяється контакту з аудиторією, тобто рівню самовладання, впевненості у собі, манерам, мовним характеристикам, таким як чіткість мови, інтонація. При підведенні підсумків з'ясовується, чи вдалося досягти мети заняття, як володіє темою викладач, як його оцінюють експерти (в даному випадку – студенти).

На нашу думку, педагогічний практикум сприяє більш ефективному засвоєнню навчального матеріалу студентами та підвищенню педагогічних здібностей майбутніх фахівців з економіки, яких ми прагнемо підготувати в Київському національному економічному університеті.

Б. В. Ільченко, аспірант
кафедри соціології та політології

СИНЕРГЕТИКА ЯК ІННОВАЦІЙНА МЕТОДОЛОГІЯ АКТИВІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Сучасний вік формування інформаційної цивілізації, коли серед факторів виробництва все більшу роль починають відігравати нематеріальні фактори, а саме інтелектуальний ресурс (наукові розробки, технології управління, новітні технології, і, безпосередньо, людина як носій цих нематеріальних ресурсів), важливого значення набуває стимулювання створення і використання знань як головного джерела саморозвитку нації, держави, суспільства.

Головну роль у реалізації стратегії розширеного відтворення національного багатства сьогодні починає відігравати інноваційний процес — оптимізація кооперування наукових, технологічних, управлінських, фінансових та безпосередньо інтелектуальних ресурсів. Інновація являє собою альтернативу традиційним поглядам та Інструментам пізнання реальності, концептуалізацію, конструктивне втілення та апробацію елементів новизни.

Визначальним моментом переходу на якісно новий рівень суспільного розвитку є динаміка Інноваційного процесу, основою якого є інтелектуальне багатство та творча праця, тому викорис-